

ржць-тѣ си и нозѣ-тѣ си така, щото да произведе благоденствіе-то си, ако непрѣпятствува на другы-тѣ.

Всякой има право да ся учи какво-то обыча, и да извѣстява онова, кое-то мысли че е истинно, на оныя, кои-то искать да го чюжтъ; и да ся покланя Богу въ такъвъ начинъ, както вѣрва че му е пріятенъ, нѣ да прави това безъ да прѣпятствува на правдины-тѣ на съѣда си.

Всичкы-ты исключенія на това сж оныя, кои-то происхождатъ отъ сношеніе-то на родитель и на чядо-то му.

1. Единъ родитель е дълженъ да поддържа чядо-то си, и е отговоренъ за нѣговы-ты дѣла. Затова той трѣбва да има право да управлява дѣла-та на чядо-то си. Той е отговоренъ на Бога за умственно-то и нравственно възпитаніе на чядо-то си, и затова той има право да опрѣдѣли какво трѣбва то да чете, и каквы религіозны наставленія трѣбва да пріиме.

2. Единъ родитель има право надъ службы-ты на чядо-то си, догдѣ порасте то и стане възможно да промышлява за себѣ си. Това право, той може, както въ чираклжкѣ, да го прѣдаде на другыго, нѣ понеже право-то на родитель-тѣ ся опрѣдѣлява чрѣзь възраста на чядо-то, той може да го прѣдава само до тогава, до кога-то той самъ може да го държи; заради това право-то на родитель-тѣ възъ чядо-то му прѣстая, кога-то порасте, а слѣдъ това, колко-то за естествено-то право, тѣн двама-та ся относятъ единъ къмъ другъ както другы-ти чловѣци.

Право-то на личнж свободж може да ся прѣстжпни или развали или 1-во, само отъ единъ чловѣкъ; или 2-ро, чрѣзь общество.

ОТДѢЛЕНИЕ I.

Прѣстжживаніе на личнж-шж свободж само отъ единъ чловѣкъ.

Най-общый-тѣ видъ отъ това прѣстжживаніе е домашне-то робство.

Домашне-то робство ся основава върхъ това мнѣніе, че А. като плати пары на Б., може да придобые право да уютрѣблява В. като свое притяжаніе. Спорядъ това мнѣніе,